

CNPAC

CENTRUL NAȚIONAL
DE PREVENIRE A ABUZULUI
FAȚĂ DE COPII

Ministerul Muncii, Protecției
Sociale și Familiei

Direcția politici de asigurare
a egalității între femei și bărbați

Nr. 180
din 31.05.2017

Stimată doamnă Pascal,

În contextul discuțiilor de la ședința Consiliului interministerial în domeniul prevenirii și combaterii violenței în familie din 12.04.2017 și în contextul consultării *Strategiei Naționale de prevenire și combatere a traficului de ființe umane pentru anii 2017-2022*, CNPAC constată următoarele:

Atât **Legea 140 din 14.06.2013 privind protecția specială a copiilor în situații de risc și a copiilor separați de părinți**, cât și **Legea 241 din 20.10.2005 privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane**, omit să se refere la copiii victime/ potențiale victime ale traficului. Cu toate acestea, actele normative în vigoare prin care se instituie mecanismele de implementare a legilor indicate mai sus (*Hotărârea de Guvern nr. 270 din 08.04.2014 cu privire la aprobarea Instrucțiunilor privind mecanismul intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării, traficului și Hotărârea de Guvern nr. 228 din 28.03.2014 cu privire la aprobarea Regulamentului de activitate a echipelor multidisciplinare teritoriale din cadrul sistemului național de referire*) se referă în ambele cazuri la copiii victime/ potențiale victime ale traficului. În aceste condiții, atât la nivel legislativ, normativ, cât și practic, există o neconcordanță și o abordare neuniformă a copilului victimă/ potențială victimă a traficului.

Proiectul de lege privind modificarea și completarea unor acte legislative promovat actualmente de Ministerul Justiției face această discrepanță și mai gravă, or noțiunea propusă de *potențială victimă a traficului de ființe umane*, așa cum este definită în proiectul respectiv, se suprapune noțiunii de *copil aflat în situație de risc*, Legea 140 din 14.06.2013.

O neconcordanță în acest sens este trasată și la nivel de politici naționale, or *Strategia privind protecția copilului pe anii 2014-2020* nu se referă la copiii victime/ potențiale victime ale traficului, pe când Planul de acțiuni pentru implementarea acesteia include și această categorie de copii. Strategic nu este clar cum este abordată prevenirea, asistența și protecția copilului victimă/ potențială victimă a traficului.

În contextul elaborării *Strategiei Naționale de prevenire și combatere a traficului de ființe umane pentru anii 2017-2022* și a *Planului de acțiuni pentru implementarea acesteia*, considerăm absolut necesară uniformizarea politicii naționale în domeniul protecției și asistenței copiilor victime/ potențiale victime ale traficului prin:

- a) concordarea Legii 140 din 14.06.2013 cu Legea 241 din 20.10.2005 și deciderea de principiu sub incidența căreia dintre aceste legi este copilul victimă/ potențială victimă a traficului, sau alternativ, cum comunică aceste două legi privind această categorie de copii;
- b) concordarea Hotărârii de Guvern nr. 270 din 08.04.2014 cu Hotărârea de Guvern nr. 228 din 28.03.2014, astfel încât să fie clar prin ce mecanism va fi tratat copilul victimă/ potențială victimă a traficului;
- c) eliminarea confuziilor care există la nivel local în ceea ce ține de *echipele multidisciplinare* care

activează în baza Legii nr. 140 din 14.06.2013 (art. 3) și HG nr. 270 din 08.04.2014 (p.5, spct 21) și *echipele multidisciplinare* care activează conform HG nr. 228 din 28.03.2014, or prin aceeași noțiune nu pot fi denumite și funcționale două instrumente diferite. Menționăm în acest context discrepanțele de principiu existente în aceste două documente:

- Conceptual echipele multidisciplinare prevăzute de ambele documente sunt diferite. Astfel, membrii echipei multidisciplinare responsabili de examinarea cazurilor conform Legii nr. 140 din 14.06.2014 și HG nr. 270, se implică în comun cu managerul de caz la toate etapele de intervenție. Pe când, conform HG nr. 228 din 28.03.2014 managerul de caz consultă membrii echipei multidisciplinare la etapa de elaborare a planului individual de asistență. În cazul în care copilul, care este și el subiect al HG 228 din 28.03.2014, este asistat conform prevederilor acesteia și echipa multidisciplinară nu se implică de la prima etapă, există riscul că intervenția nu va acoperi toate nevoile copilului, în special în cazurile cu pericol iminent pentru viața și sănătatea copilului care necesită aplicarea unor măsuri urgente de protecție;
- Echipa multidisciplinară teritorială din cadrul SNR are caracter permanent, fiind constituită din specialiști desemnați din cadrul organizațiilor participante la SNR (HG nr. 228 din 28.03.2014, pct.2, spct. 7; p. 6), iar echipa multidisciplinară care intervine în cazurile copiilor în situație de risc are caracter ad-hoc, specialiștii relevanți pentru examinarea cazului concret fiind convocați de specialistul pentru protecția drepturilor copilului/ asistentul social comunitar (Legea nr. 140 din 14.06.2013 (art. 3); HG nr. 270 din 08.04.2014 (p.5, spct. 21));
- Echipele multidisciplinare teritoriale din cadrul SNR au atribuții atât de examinare a cazurilor, cât și generale - de analiză a problemelor sociale majore la nivel local, de planificare și realizare a campaniilor sociale (HG nr. 228 din 28.03.2014, p.14), iar echipele multidisciplinare care intervin în cazurile copiilor în situație de risc au doar atribuții de examinare a cazurilor;
- Echipele multidisciplinare teritoriale din cadrul SNR au obligația de raportare periodică privind activitatea echipei (HG nr. 228 din 28.03.2014, pct. 12, spct. 8), iar echipele multidisciplinare care intervin în cazurile copiilor în situație de risc nu au o astfel de obligație.

d) eliminarea neconcordanțelor în procesul de monitorizare a copiilor victime/ potențiale victime ale traficului. Datele privind această categorie de copii sunt colectate atât în cadrul sistemului național de referire, cât și în cadrul mecanismului intersectorial de cooperare. Astfel, datele colectate nu comunică între ele, în unele situații cazurile acestor copii fiind dublate, iar în altele - omise. Spre exemplu, pentru anul 2015, datele colectate de către Unitatea de coordonare a SNR indică asupra unui număr de 25 copii victime ale traficului, în raportul MMPSF privind implementarea HG nr. 270 din 08.04.2014 se regăsesc doar 7, pe când IGP a înregistrat 53 victime copii.

Considerăm că odată cu eliminarea divergențelor pe care le-am atenționat, situația copiilor victime/ potențiale victime ale traficului se va îmbunătăți considerabil - această categorie de copii va beneficia de o abordare specifică în raport cu celelalte categorii de victime ale traficului, reieșind din interesul superior al copilului, principiu consfințit atât la nivel național cât și internațional.

Cu respect,

Daniela Sîmboteanu
Președinte CNPAC

